

POMARTWIEĆ (1) *vb pf*

3 pl m pers praet pomårtwieli.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

*Zdrętwieć, stracić czucie, przytomność (o wielu) [z czego]: puściliśmy s̄thrzelbę ná nie [Nigrytów] kámienną/ ále im nie záfzkodziła/ tylko pukánia sie bali/ áż pomartwieli z wielkiego lęknienia/ bo tego nigdy nie słycháli *BielKron* 451.*

Synonimy: zdrewnieć, zdrętwieć.

Formacje współrdzenne cf MARTWIĆ.

ALKa